

[Dohrmann]

Med sympati har vi hørt udtalelser med samme indhold fra visse partier her i Folketinget; der er bare ikke sket noget. Derfor har Fremskridtspartiet stillet denne forespørgsel, og når den er stillet til såvel statsministeren som landbrugsministeren, er grunden selvfølgelig den, at det nok ligger inden for landbrugsministerens område, men at vi mener, problemet er så stort, at regeringschefen skal involveres.

Det er helt bevidst – hvis nogen har undret sig over det – at vi har sprunget miljøministeren over. Vi mener, at miljøministeren og Miljøministeriet i det hele taget er noget af det mest erhvervsskadelige her i landet, og derfor har vi, da vi ønsker en god, erhvervsvenlig og saglig debat her i dag, ikke ønsket at involvere miljøministeren, men vi glæder os til, at regeringspartierne her i dag vil løfte sløret for, hvad man vil gøre, således at dansk landbrug igen kan få en tro på fremtiden.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Schlüter):

I sidste folketingsssamling besluttede et meget stort flertal i Folketinget at gennemføre vandmiljøplanen, der jo sigter mod en tiltrængt forbedring af det samlede vandmiljø i Danmark.

For landbrugets vedkommende – og det er jo landbruget, forespørgslen angår – indebærer planen, at der skal gennemføres en række investeringer til sikring af en forbedret udnyttelse af husdyrgødningen. Hertil kommer kravet om etablering af gødnings- og sædskifteplaner samt grønne marker i jordbruget.

Jeg vil gerne understrege i dag, at det er regeringens opfattelse, at de miljømæssige tilpasninger, som landbruget står over for, kun er ét element blandt andre i den udvikling, som i disse år er i gang i landbruget. Folketinget har flere gange inden for de sidste år drøftet landbrugets store problemer – og de er store.

For nogle uger siden havde vi her i Tinget en debat om landbrugets økonomiske situation på grundlag af et beslutningsforslag fra S, SF og RV. Regeringen stillede ved den lejlighed snarlige initiativer i udsigt, idet den, så snart udvalget om struktur, finansiering og ejerforhold i landbruget har afsluttet sit arbejde, vil fremsætte lovforslag, og jeg kan meddele, at det vil ske i løbet af få dage.

Det altoverskyggende problem, vi står med i øjeblikket, er, at landbruget nu i en årrække har været præget af stor gæld og store renteudgifter – det gælder i alt fald for store dele af erhvervets udøvere – og situationen er samtidig på det senere blevet påvirket af en betydelig nedgang i indtægten som følge af pris- og høstudbytteudsving. Derfor må vi erkende, at dele af dansk landbrug er i en overordentlig presset situation, som vil kunne føre til et betydeligt antal betalingsstandsninger, hvis der ikke sker en bedring i de pågældende landmænds økonomi. Det må Folketinget og regeringen derfor i den kommende tid arbejde intenst med, og det haster, for vi skal have løsningerne på plads så hurtigt som muligt. Jeg vil dog understrege, at der er en stor variation i de enkelte landbrugsbedrifters økonomiske situation.

Når forespørgslen i dag alene sigter på de krav, der af hensyn til miljøet stilles til en landbrugsbedrift, risikerer man imidlertid let at fordreje debatten. Miljøspørgsmålene skal under alle omstændigheder klares. Hvis landbruget skal hjælpes, er det vigtigt, at analysen af problemernes årsager er rigtig, for ellers risikerer vi fra politisk side at gribe ind på et forkert grundlag.

På miljøområdet er der nu fastlagt nogle mål med udgangspunkt i de problemer, der er konstateret i de sidste år. De midler, der tages i anvendelse på vandmiljøområdet, er indeholdt i regeringens handlingsplan og beretningen om vandmiljøet fra Miljø- og Planlægningsudvalget. Jeg vil i den forbindelse gerne understrege, at fra regeringens side lægger vi vægt på, at denne politik udmøntes på en sådan måde, at landbruget fortsat kan nyde godt af den teknologiske udvikling.

Regeringen vil samtidig under henvisning til de omkostninger, der er forbundet med miljøforanstaltningerne, understrege behovet for, at der ydes landbruget kompensation, og dette har et flertal i Folketinget erkendt nødvendigheden af. Det ville være konsekvent, om den bekymring for landbrugets fremtid, som forespørgslen i dag er udtryk for, gav sig udslag i tilslutning til kompensationstanken.

Jeg mener, det vil være forkert at betragte miljøpolitikken som hovedårsag til landbrugets problemer, men der er et klart behov for bistand til landbruget med henblik på at sætte det i stand til på længere sigt at klare sig uden of-